

ADVENTISTIČKA MISIJA za mlade i odrasle

2017 • TREĆE TROMESEČJE • JUŽNOAZIJSKA DIVIZIJA

www.subotnaskola.org

Sadržaj

Na naslovnoj strani: Snehal (ime petnaestogodišnje devojčice) pohađa Alate adventističku školu u zapadnoj Indiji, pošto je jedan adventistički pastor proučavao Bibliju sa njenom majkom. Pogledati njenu priču pod nazivom »4 pastora, 4 učenika«.

CENTRALNA INDIJA

- 4 Novi centar za obuku u Indiji / 1. jul
- 6 Onaj koji tuče ženu, deo 1 / 8. jul
- 8 Onaj koji tuče ženu, deo 2 / 15. jul

ZAPADNA INDIJA

- 10 Kraljev blagoslov / 22. jul
- 12 4 pastora, 4 učenika / 29. jul
- 14 Molitva i voda u bunaru / 5. avgust

SEVEROISTOČNA INDIJA

- 16 Želim da budem evanđelista / 12. avgust
- 18 Odbacivani zbog Subote / 19. avgust
- 20 Kako je selo prihvatilo adventiste / 26. avgust

JUŽNA INDIJA

- 22 Slatki, srećni dom / 2. septembar
- 24 Izgubljena i nađena / 9. septembar
- 26 Svojevoljni otac pronalazi Isusa / 16. septembar
- 28 Izazvan i pobednik / 23. septembar
- Onlajn: Program 13. subote / 30. septembar*

IZVORI

- 25 i 27 Naročiti pozivi za prikupljanje darova iz Indije
- 30 Budući projekti 13. Subote
- 32 Mape

 = Priče koje mogu posebno da interesuju tinejdžere

Vaša darovanja na delu

U toku 2014. godine, misionari darovi Trinaeste subote pomogli su da se izgradi sala za duhovne sastanke za narod u Butanu, Centar za obuku u severoistočnoj Indiji, na granici sa Butanom sada se koristi za obuku radnika laika koji služe stanovnicima Butana koji prelaze granicu i dolaze u Indiju. U toj zgradi nalazi se i centar za bogoslužnje i dečija subotna škola, za decu novih vernika. Hvala vam što prilažete svoja darovanja, tako da Božje delo među ljudima u ovom kraju može da napreduje.

© 2017 General Conference of Seventh-day Adventists • All rights reserved
12501 Old Columbia Pike,
Silver Spring, MD 20904-6601
800.648.5824 • AdventistMission.org

Dragi vođo subotne škole,

Ovog tromesečja predstavimo vam Južnoazijsku diviziju (JAD) koja obuhvata sledeće države: Butan, Indiju i Nepal, kao i ostrva Maldive. Priče iz ovog tromesečja potiču iz Indije.

Izazovi

U ovoj oblasti živi skoro 1,3 milijardi stanovnika, i više od 1,6 miliona adventista, što predstavlja odnos od jednog adventiste na svakih 870 ljudi. Najveći rast ostvaren je u proteklih 20 godina. Godine 1995. ova divizija brojala je nešto manje od 200.000 ljudi.

Temelj ovog velikog rasta u proteklih 100 godina bio je proizvod postojanja mnogih adventističkih škola širom ove oblasti. Hiljade nehrišćanskih učenika i studenata upisivalo je adventističke škole u kojima su mogli da nauče engleski jezik, jedan od glavnih jezika u Indiji. Naučili su mnogo više od pukog engleskog jezika, jer su biblijski časovi i svakodnevna, kao i sedmična bogoslužnja, bili deo školskih programa. Mnoga od ove dece, bila su krštena, za vreme sticanja svog obrazovanja. Hiljade druge dece, koja nisu krštena, ne udaljavaju se od uticaja hrišćanskih vrednosti.

Mogućnosti

Darovi 13. Subote ovog tromesečja ići će za:

- Izgradnju centra za obuku, crkvene sastanke, razne programe u Telengani u centralnoj Indiji.
- Izgradnju spavaonica u Nagalandu u severoistočnoj Indiji.
- Izgradnju ženskih spavaonica u srednjoj školi Džejs memorijal u Tamil Nadu u jugoistočnoj Indiji.
- Izgradnju bloka školskih učionica u srednjoj adventističkoj školi Velerada u Kerali na jugu Indije.
- Izgradnju bloka školskih učionica u adventističkoj srednjoj školi Alate u Maharatri na zapadu Indije.

Danas, adventističke škole nastavljaju da grade reputaciju odličnih akademskih ustanova, kao onih koje se brinu za dobrobit dece i prirodne okoline. Iz godine u godinu, u školama raste broj upisane dece, često i preko školskih mogućnosti. Proširenje 4 škole u Indiji, pomoći će mnogobrojnoj deci da steknu odlično obrazovanje, dok u isto vreme upoznaju Isusa i Njegovu ljubav.

Kako crkva u južnoj Aziji nastavlja da raste i napreduje, raste i potreba za centralizovanim divizijskim centrom za obuku, sa oblasnim objektima. Centar za obuku već je u izgradnji u Ibrahimpattamu, velikom gradu u centralnoj Indiji. Ovaj objekat pomoći će pastorima, pionirima svetske misije i vernicima laicima da steknu obuku, koja im je potrebna da bi mogli da ostvare značajnu razliku u životu onih kojima služe. Ovaj centar za obuku pored ostalog imaće spavaonice i trpezariju, što će smanjiti troškove iznajmljivanja prostorija za održavanje seminara i obuke, tokom godine. Ovi objekti biće upotrebljeni i kao oblasni centri, namenjeni crkvenim vođama i njihovim aktivnostima tokom godine.

Posebne odlike

Misioniski časopis sada se može čitati i na fejsbuku na engleskom jeziku. Posetite i ladjukite našu fejs-buk stranicu na:

Facebook.com/missionquarterlies.

Iskoristite prednosti misioniskih priča u video zapisu, koje iznose iskustva ljudi širom sveta, sa posebnim usmerenjem prema primaocima misioniskih darova 13. Subote. Ako želite, možete dobiti opis svakog video klipa i linka na Internetu, da biste mogli da preuzmete aplikaciju ili posmatrate video klipove onlajn.

Dodatne informacije i aktivnosti: U odeljku IZVORI, možete naći nekoliko veb-sajtova koji vam mogu pomoći, kao i dodatni materijal za vase misioniske prezentacije.

Hvala vam što pomažete da se članovi vašeg subotnog razreda upoznaju sa svojom duhovnom braćom i sestrama širom sveta, i što ih ohrabrujete da učestvuju u crkvenom misionstvu svojim darovanjima. Od srca vam želim obilje Božijih blagoslova!

Endru Mekčesni, urednik časopisa

Novi centar za obuku

CENTRALNA INDIJA | 1. jul

Vara Prasad Jakov

Radovi uveliko traju na velikom centru Hrišćanske adventističke crkve za obuku u centralnoj oblasti u Indiji. Trospratna zgrada omogućiće crkvenim vođama da organizuju veće sastanke. Deca školskog uzrasta kažu, da će njima pomoći da pozivaju svoje neadventističke prijatelje u crkvu.

Ovaj centar predstavlja jedan od pet projekata koji će ovog tromesečja dobiti novac od darova 13. Subote.

Puni naziv ovog centra je Pionirski memorijalni učenički centar za obuku.

Nazvan je po prvim adventističkim misionarima koji su došli u ove predele centralne Indije pre 100 godina. Ovi misionari nisu bili iz SAD-a ili Evrope, oni su bili prva generacija indijskih adventista. Oni su danas postali temelj adventističkog dela u centralnoj Indiji.

Pionirski memorijalni učenički centar (PMUTC) imaće veliki auditorijum, pro-

storije za održavanje seminara, trpezariju i gostinske sobe. Ovaj objekat nalazi se na prostranom zemljištu Južne crkvene Andhra oblasti.

Ovaj centar biće na raspolaganju vernicima crkve iz Južnoazijske divizije.

Vara Prasad Jakov je predsednik ove crkvene oblasti, i oduševljen je izgradnjom ovog centra za obuku.

On kaže: »Mi nemamo nijedan objekat za obuku u celoj našoj diviziji. Mi imamo srednje i osnovne škole, međutim, nemamo nijedan centar za obuku.«

On je posebno oduševljen što će ovaj centar imati salu sa 1000 mesta, gostinskim sobama i velikom trpezarijom. Trenutno, vernici koji dolaze na sastanke za obuku, moraju da odsedaju u hotelima i putuju do konferencijske sale, da se hrane u restoranu, što sve doprinosi velikim troškovima za organizaciju bilo kakvog većeg skupa.

Troškovi izgradnje prva dva sprata ovog centra, već su pokriveni od strane jednog privatnog donatora. Taj deo objekta, po planu bi trebalo da bude završen do kraja ovog tromesečja.

Deo darova 13. Subote, pomoći će da se izgradi treći sprat, na kome će se

nalaziti gostinske sobe. Sve ukupno, izgradnja ovog centra koštaće 50 milijuna rupija (oko 730.000 dolara).

Crkvene vođe smatraju da je njegova lokacija na idealnom mestu. Zemljište ove crkvene oblasti prostire se na 24 hektara i predstavlja deo Indije koji je relativno otvoren za hrišćanstvo. Crkvene vođe smatraju da se mnoštvo evangelizacionih aktivnosti dešavaju u ovom delu države, jer ovde je mnogo lakše propovedati nego u nekim drugim krajevima Indije.

Ovaj teren nalazi se na otprilike jedan sat vožnje od glavnog grada u ovoj oblasti, i veoma je pristupačan bilo da se dolazi autobusom, vozom ili avionom.

Školska deca imaju korist

Možda su deca u školi koja se nalazi na istom posedu među onima koji se najviše raduju ovom centru za obuku.

Lokalna škola u kojoj se nešto više od 700 učenika, uglavnom iz adventističkih porodica obrazuje, nemaju zgradu dovoljno veliku u koju bi mogli da svi stanu, za vreme subotnog bogoslužjenja.

Trenutna crkvena zgrada ima mesta za 250 ljudi. Još nekoliko desetina drugih svake subote tiskaju se u školskoj trpezariji.

Ovaj centar za obuku moći će da primi svu decu za zajedničko bogoslužjenje, kada ne bude bio korišćen za sastanke obuke. Učenici smatraju da će im to olakšati da pozivaju svoje neadventističke prijatelje u buduću veliku salu.

Jovan, koji ima 16 godina i ide u deseti razred kaže: »Želim da svi budemo zajedno na bogoslužjenju.« Jovan nije oduvek bio adventista, on je saznao za Boga i Subotu u adventističkoj školi. On je jedan od 450 učenika koji žive u učeničkom domu.

Brze činjenice

- Indija je sedma država po veličini na svetu, 1/3 veličine SAD-a, ali u njoj živi više od 1,3 milijarde ljudi, i predstavlja drugu zemlju na svetu po broju stanovnika posle Kine.
- Indija ima 10.000 velikih gradova, od kojih je 50 sa populacijom većom od milion stanovnika. Ipak, većina stanovnika ove države i dalje se nalazi u nekom od 600.000 gradova ili sela.
- Iako indijska ekonomija brzo napreduje, mnogi ljudi i dalje žive ispod granice siromaštva. Oko polovine stanovnika Indije ne ume ni da čita ni piše. Mnogi pate od raznih bolesti ili neuhranjenosti.

Jovan je pričao svom ocu šta je učio u školi, kad god bi odlazio svojoj kući. Kada je bio u 8 razredu, njegov otac je odlučio da se krsti. Jovan se takođe krstio godinu dana kasnije.

Jovan nije jedini učenik koji želi da proslavlja Boga u novom centru. Sedamnaestogodišnja Vinutna voli da peva.

Ona kaže da je trenutna crkva premala, tako da je horovođa morao da ograniči broj učenika koji Subotom pevaju u horu na 35 osoba, jer nema prostora za više. Međutim, kada se učenici budu okupljali u novom centru, još mnogi će moći da proslavljaju Boga svojim glasovima.

»Zaista sam srećna što će nova crkvena zgrada biti izgrađena«, kaže ona, »Imaćemo veći hor koji će pevati i proslavljati Boga na subotnom bogoslužjenju.«

Molimo vas da imate PMUTC u svojim molitvama i kada budete prilagali svoja misionarska darovanja. 🌍

Onaj koji tuče ženu, 1. deo

CENTRALNA INDIJA | 8. jul

Čadaml, 42

Čadaml je izašao iz adventističke crkve u svom gradu jednog subotnog jutra. Njegov život nije išao dobrim putem.

Zarađivao je dobro vozeći taksi na 3 točka. Međutim, brinuo se zato što je osećao da se njegov brak raspada. On je tukao svoju suprugu nekoliko puta mesečno, i izgledalo mu je kao da se to nikada neće prekinuti.

Čuo je glas pastora, kada je prolazio pored crkve, i zastao da poslušati. Pastor je govorio svom subotnoškolskom razredu o Jakovu. Opisivao je lestve koje dodiruju nebo, anđele koji njima idu gore-dole i Jakova koji se zavetovao da će dati 10% od svog prihoda Gospodu u zamenu za blagoslove.

Kada se pouka u subotnoškolskom razredu završila, Čadaml je ušao u crkvu i upitao pastora odakle je priča koju je

izneo. Pastor mu je dao primerak subotnoškolske pouke i Bibliju.

Čadaml se zahvalio pastoru i izašao iz crkve, krenuvši prema svom domu.

Čadamlov problem

Tog popodneva Čadaml je razmišljao o onome što je čuo u crkvi. Razmišljao je o tome zašto je postao tako surov prema svojoj supruzi.

Čadaml je počeo batinanje 3 meseca posle svog venčanja. U to vreme imao je 22 godine, a njegova supruga samo osamnaest. Oboje su imali duboke korene u hinduizmu.

Čadaml je dobio ime u čast hindu boga vetra. Njegova supruga je dobila ime po hindu boginji.

I pre nego što su bili venčani, Čadamlova supruga je znala da je bila pod uticajem duhova.

Nju su obuzimali duhovi tokom religioznih rituala. Gubila bi kontrolu nad svojim telom, igrajući i cepajući svoju odeću.

Seljani su je pozivali na spiritističke sastanke koje su održavali po svojim domovima. Kada je zapadala u trans,

tada su preko nje tražili savete od duhova, i ona bi govorila.

Iako je bio hinduista, Čadamla nije voleo da njegova supruga učestvuje u spiritističkim seansama.

Bio je posebno uznemiren načinom na koji se svaki spiritistički sastanak završavao. Njegova supruga bi napuštajući dom u kome je sastanak bio održan, divlje igrala po ulici do najbližeg oltara na kome bi prinela petla ili manju kozu na žrtvu. Posle žrtvovanja životinje, njeno lice i odeća bili su u krvi. Ubrzo posle prinošenja žrtve, povratila bi se u normalno stanje i vratila svojoj kući.

»Nikada nisam voleo te rituale«, rekao je Čadamla.

»Nisam voleo da vidim svoju suprugu u stanju zaposednutosti. Vikao bih na nju i tukao bih je, ne želeći da joj dozvolim da ide više na takve seanse.«

Misionske informacije

- Indija ima populaciju od 1.3 milijardi stanovnika. Hrišćanska adventistička crkva ima skoro 1.6 miliona vernika, što predstavlja odnos od 1 adventiste na 870 ljudi.
- Većina verništva Crkve je rezultat delovanja adventističkih škola i evangelizacijskih napora u poslednjih 25 godina.
- Južnoazijska divizija (JAD) nema neki prostor dovoljno veliki u kome bi mogla da organizuje oblasne sastanke za sve zainteresovane vernike, osim u iznajmljenim gradskim salama i hotelima, što je preterano skupo.
- Deo darova ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju oblasnog centra za obuku u centralnoj Indiji, koji će biti na korist ljudima u ovom južnom delu Azije.

Uticao đavola

Posle svakog pribijanja supruge, osećao se loše, međutim, nije mogao da prestane. Tek kasnije je uvideo da je isti zao duh koji je zaposedao njegovu suprugu, bio takođe prisutan i u njegovom delovanju.

»Nisam znao da je to bio đavolji duh, koji me je izazivao da tučem svoju suprugu, međutim, posle proučavanja Biblije, posle izvesnog vremena, shvatio sam da i duh arogancije potiče od sotone.«

Njegova supruga bi ga gledala, dok je podnosila batine i prkosno vikala: »Šta misliš ko sam ja, da možeš tako da me tučeš?«

Ponekada bi pobegla svojim roditeljima, dok se Čadamla ne smiri, ali uvek se vraćala i nastavljala da upražnjava rituale.

Dva puta je doživela pobačaj za vreme rituala.

To je bilo u vreme, kada je Čadamla prolazio pored adventističke crkve, koja se nalazila u blizini njegove kuće. Čuo je tada pastorov komentar o Jakovu, i želeo je da sazna više o tome. Čadamla nije imao predstavu koliko će ovaj sastanak u adventističkoj crkvi promeniti njegov život.

Deo darova 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju oblasnog centra za obuku, oko 30 km od Čadamlovog doma u centralnoj Indiji.

To će biti prvi veći oblasni centar za obuku u celoj Južnoazijskoj diviziji. Ovaj centar moći će da koriste lokalni vernici, poput Čadamle, pastori i radnici laici širom divizije.

Molimo vas da imate ovaj projekat i adventističko delo u centralnoj Indiji u svojim molitvama i subotnoškolskim misioniskim darovanjima. 🌐

Nastavak sledeće sedmice

Onaj koji tuče ženu, 2. deo

CENTRALNA INDIJA | 15. jul

Samuel, 42

Dosadašnji tok priče:

Čadamlova supruga često je odlazila na spiritističke seanse, dozvoljavajući da bude zaposednuta od strane duhova. Čadamlja je mrzeo to što je njegova supruga dozvoljavala da bude zaposednuta duhovima i primoravao je da prekine sa time. Kad god bi saznao da ona odlazi na spiritističke seanse, postajao bi gnevan i tukao bi je zato što ne sluša njegovu volju i što dozvoljava sebi da potpadne pod uticaj sile duhova. Svaki put bi mu bilo žao što je bio surov i tukao je, međutim, izgledalo je kao da ne može da nadgleda svoj gnev.

A onda je jedne Subote prošao pored adventističke crkve, koja se nalazila u blizini njegove kuće i čuo kako neko iznutra govori o nekome ko se zove Jakov. Zastao je i osluškivao nekoliko minuta. Kada se program završio, ušao je u crkvu i zatražio da razgovara sa

čovekom koji je govorio o Jakovu. Kada je upoznao tog čoveka, shvatio je da je on bio pastor u ovoj maloj crkvi.

Čadamlja je rekao pastoru da ga je slušao sa ulice i zatražio dodatna obaveštenja. Pastor mu je dao primerak subotnoškolske pouke, kao i Bibliju.

Kažite mi više

Za samo nekoliko dana, Čadamlja je pročitao celu pouku, i svaki biblijski tekst koji je bio spomenut u pouci. A, onda je ponovo došao u crkvu, i upitao pastora: »Kažite mi još nešto o Bogu o kome se govori u ovoj knjižici i Bibliji«, zamolio je.

Pastor je odgovorio da će biti veoma srećan da mu govori o Bogu, i ova dva čoveka ubrzo su počeli da zajedno proučavaju Bibliju. Tokom proučavanja, Čadamlja je našao stih: »Ne znate li da ste vi crkva Božija, i Duh Božji živi u vama?« (1. Korinćanima 3,16) Razmišljao je o značenju tih reči i zaključivao – pošto je telo hram Svetog Duha, niko nema pravo da mu nanosi bol. Ja tučem svoju suprugu, to je isto kao da nanosim bol crkvi, tj. Božijem hramu.

Shvatio je da je pogrešno to što tuče svoju suprugu.

Novi život, novo ime

Nekoliko meseci pošto je prvi put ušao u crkvu, bio je kršten i promenio svoje ime u Samuel.

Brze činjenice

- Verništvo Hrišćanske adventističke crkve u Indiji brzo raste i rasteže svoje resurse za obuku pastora, vernika laika i posebnih službi, poput službe za žene i decu, pristavske službe, laičkih evangelizacija i mnogih drugih.
- Novi pionirski memorijalni centar za obuku omogućiti će sve što je neophodno većoj grupi ljudi, kada budu organizovani različiti seminari u crkvi za vernike širom južne Azije. Ovaj novi objekat imaće veliku salu koja će moći da primi 1.000 ljudi, trpezariju i druge prostorije, koje će biti dostupne tokom cele godine.
- Kada se centar ne bude koristio, obližnja internatska akademija se nada da će moći da koristi konferencijsku salu kao crkvu, koja će moći da primi veću grupu vernika.

Samuel je rekao svojoj supruzi šta je saznavao i pozvao je da mu se pridruži na proučavanjima Biblije sa pastorom. U početku je odbijala, međutim, kada je videla promene u životu svog supruga, koji je nekada gnevno vikao na nju i tukao je, kada je odlazila na spiritističke seanse, a sada je postao krotak i nežan prema njoj. Videla je koliko je bio smiren, dok je čitao Bibliju i primetila da se tom novom Bogu moli svakog dana. Njeno srce je počelo da omekšava i počela je da sa njim odlazi na proučavanje Biblije u crkvu.

Proučavajući Bibliju, njegova supruga polako je postajala sve ubeđenija da je pogrešno bilo to što je dozvoljavala da bude opsednuta duhovima. Upoznavala je Boga sve više i odlučila da prestane da odlazi u domove ljudi i učestvuje u spiritističkim seansama. Međutim, ljudi su nastavljali da je pozivaju. Kad god bi

odbila da dođe na seansu, oni bi je surovo grdili i proklinjali. Međutim, stajala je čvrsto verna Bogu.

Ujedinjena porodica

Dve godine posle Samuelovog krštenja, njegova supruga bila je takođe krštena. Promenila je svoje ime u Ruta.

Jednog dana Samuel je čuo pozive pastora za potrebnim biblijskim radnicima. Njegovo srce bilo je taknuto. Rešio je da napusti svoj posao taksi vozača i odlučio da postane biblijski radnik.

Samuel je osećao da mu je trebalo još dodatnog znanja iz Biblije da bi mogao da bude biblijski radnik. Pastor ga je upisao u četvoromesečni program pripreme, kao pripremu za novi posao. Posle toga, Samuel se pridružio programu obuke »Zadivljujuće činjenice o Indiji«, a zatim upisao obuku za pastora.

Danas Samuel ima 42 godine i služi kao pastor u selu nadomak njegovog rodnog grada. On i njegova supruga, koja je doživela dva pobačaja, dok je služila kao medijum duhovima, danas imaju dva sina od 8 i 10 godina starosti.

Samuel redovno deli primerke tromesečnih subotnoškolskih pouka ljudima u svom gradu. On se nada da će neko poput njega prihvatiti Isusa.

Deo darova 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju oblasnog centra za obuku, koji će se nalaziti na 30 km od Samuelovog i Rutinog rodnog grada u centralnoj Indiji. Ovaj centar za obuku služiće celoj Južnoazijskoj diviziji. Biće upotrebljen od strane lokalnih vernika poput Samuela i Rute, kao i drugih ljudi širom divizije.

Molimo vas da podržite ovaj projekat i adventističko delo u centralnoj Indiji u svojim molitvama i subotnoškolskim misioniskim darovanjima. 🌍

Blagoslov od strane kralja

Manohar Karnad

Adventistička škola u zapadnoj Indiji bila je osnovana vizijom jednog misionara i dobrotom kralja.

Adventistička škola Alate sada se moli za dobrotu vernika crkve širom sveta. Škola se nada da će darovi 13. Subote ovog tromesečja moći da obezbede finansije za izgradnju dodatnog bloka učionica za svoje mlade učenike.

Direktor škole Manohar Karnad kaže da se škola danas suočava sa istim problemom sa kojim se suočavala 1960 godine, kada je dve decenije bila zatvorena. Njena infrastruktura je stara.

Gospodin Karnad kaže: »Bez infrastrukture nema učenika. Bez učenika nema škole. Taj začarani krug mora biti prekinut.«

Škola se nalazi na imanju od 7 hektara pokraj puta u blizini jedne luksuzne privatne škole. Ova druga škola prostire se na 60 hektara koji obuhvataju brda i zelene livade.

Gospodin Karnad kaže da luksuzna škola i druge nove škole u oblasti oteža-

vaju adventističkoj školi da bude konkurentna.

Međutim, naglasio je – naša škola ima nešto što druge nemaju – jedinstveni visoki standard obrazovanja.

On kaže: »Naša škola priprema decu za život službe, a ne samo za profesionalni rad.«

Škola koja ima 260 učenika i poznata je kao ona koja pomaže deci čije porodice ne mogu da plate školske troškove.

Blagosloveno prijateljstvo

Adventistička crkva 1920. godine dobila je zemlju na kojoj je škola, kada je kralj Šahu, vladar lokalne oblasti, uspostavio prijateljstvo za američkim misionarom S.O Martinom.

Jednog dana kralj je upitao misionara šta želi, a misionar mu je odgovorio da bi voleo komad zemlje. Kralj je ispružio ruku i rekao: »Uzmi ono što ti je potrebno.«

Kralj je imao samo jedan zahtev, da misionar izgradi kliniku i školu na zemljištu.

Klinika je bila izgrađena i funkcionisala do 1981. godine. Škola je otvorena 1943. godine, ali je 1960. bila zatvorena.

Brze činjenice

- Adventistička škola Alate nalazi se u državi Maharashtra na zapadu Indije.
- Od učenika se očekuje da rade dva sata dnevno na čišćenju učionica, da obrađuju baštu ili pomažu u trpezariji. Takav program aktivnosti pomaže im da steknu odgovornosti i razvijaju međusobno zajedništvo.
- Nove učionice koje će biti izgrađene sredstvima darova 13. Subote, zameniće stare učionice koje su veoma male da prime sve učenike. Nova struktura je prvi korak u preuređenju objekata na kampu, da bi ova škola u zapadnoj Indiji, mogla da primi povećani broj učenika.

Međutim, »Bog nam je pomogao da ponovo otvorimo školu 1981. godine, i od tada ona deluje.«

Danas na školskom kampusu nalazi se 5 zgrada. Gospodin Karnak i njegova supruga žive u staroj misionarskoj kući.

Deo kuće pregrađen je da bi se napravio prostor za ženske spavaonice. Dečaci

žive u spavaonicama na drugom kraju kampusa.

Svi učenici svakodnevno rade 2 sata pored redovne nastave, neki rade u bašti, a neki kuvaju i peru u trpezariji.

Ovi poslovi pomažu učenicima da nauče praktične veštine i prepoznaju vrednosti fizičkog rada, podjednako kao i učenja.

»Mi se ne plašimo napornog rada«, kaže gospodin Karnak. Ono što je školi zaista potrebno je 14 novih učionica.

Iz adventističkih domova potiče 30% učenika, još nekih 30% su hrišćanskog porekla, a ostali potiču iz drugih religioznih tradicija.

Direktor je poveo predstavnike časopisa Adventistička Misija u razgledanje kampa. Stojeći izvan svoje kancelarije, rekao je: »Mi očekujemo da dobri ljudi budu upoznati sa Božjim delom u ovoj oblasti.«

Molimo vas da imate školu Alate i njene učenike u svojim molitvama i na umu prilikom prilaganja svojih misionarskih darova. 🌍

Učenici u jednoj učionici u starom bloku škole Alate.

4 pastora, 4 učenika

Sijon, Snehal, David, Abhišek

Da li adventistički pastori imaju značajnu ulogu u adventističkim školama?

Da nema adventističkih pastora, hiljade dece ni bi pohađalo neku adventističku školu u Indiji. Upoznajmo njih četvoro.

Sijon

Sijon je prvi put upoznao jednog adventističkog pastora kada je imao 10 godina. Jednom sedmično, pastor bi dolazio u njegov dom i proučavao biblijske lekcije sa njegovim roditeljima. Posle proučavanja, pastor bi se pomolio sa roditeljima i otišao. Nešto kasnije, drugi pastor iz druge Crkve došao je u njegov dom. I on je čitao Bibliju i molio se.

Tako je to trajalo neko vreme, dok Sijonovi roditelji nisu doneli odluku da svetkuju sedmi dan, Subotu. Međutim, suočili su se sa dilemom: »Nismo mogli da odlučimo, ko će da iznese našu odluku pred pastore«, rekao je Sijon.

Roditelji su imali dosta tema na kojima je trebalo da porade, međutim nisu uopšte imali dilemu kada su odlučivali u

koju školu da upišu Sijona. Kada je pastor govorio o nekoj adventističkoj internatskoj školi, koja se nalazila na 40 minuta od njihovog doma, roditelji su svom sinu rekli da spakuje svoje stvari.

Kada je Sijon stigao u školu, bio je tužan, zato što u ovoj novoj školi nikog nije poznao i osećao se usamljeno. Međutim, učio je naporno da bi naučio engleski jezik i stekao nove prijatelje. Sada, on govori engleski dobro i voli svoju školu. Učio je da postane vođa i uživa kada vodi službu pevanja i pomaže na molitvenim sastancima subotne škole u školi.

Njegova rodbina i prijatelji zapazili su razliku u njegovom ponašanju. Kada za vreme raspusta dođe svojoj kući, oni se okupljaju u njegovom domu i traže od njega da vodi molitvene sastanke. Rodbina, takođe, želi da pošalje svoju decu u njegovu školu, i neki među njima su to i uradili. Petoro dece sada stiče obrazovanje u toj školi, zbog promena koje su njegova rodbina i prijatelji videli u Sijonovom životu.

Sijon je jedan od 260 učenika u školi Alate na zapadu Indije. Deo darova 13. Subote biće upotrebljen da se izgradi novi blok učionica u školi, koje će zameniti stare. To će školi omogućiti da primi još učenika, od kojih neki potiču iz adventističkih domova, dok većina vrlo

malo zna o Hristu ili nikada nije čula za Njega, i Njegovom poklonu večne ljubavi i života.

Snehal i David

Snehal je petnaestogodišnja devojčica koja pohađa adventističku školu Alate već 5 godina. Ona je aktivni vođa u subotnoj školi i drugim bogoslužbenim programima. »Počela sam da čitam Bibliju i da se zanimam za crkvu, kada sam stigla u ovu školu. Zaista sam srećna što sam ovde!«

Jedanaestogodišnji David se takođe upisao u ovu školu na pastorov predlog.

»Moj otac je zidar, međutim, nekoliko sedmica nije imao posla, i nismo imali hranu«, priseća se David. »Zatim je strnac došao u naš dom i dao mom ocu jedan hrišćanski traktat. Otac je iz radoznalosti počeo da ga čita.«

»Kratko vreme posle toga, moj otac je video nekoliko lepo obučenih ljudi na gradilištu. Krenuo je prema ovoj grupi ljudi, nadajući se da će dobiti posao. Bio je iznenađen kada je prepoznao jednog čoveka iz grupe. Bio je to onaj čovek koji mu je dao traktat. Skupivši hrabrost, obratio se čoveku i rekao da je pročitao traktat, a onda pitao za neka dodatna obaveštenja. Čovek se predstavio kao adven-

tistički pastor, i pozvao oca da proučava Bibliju sa njim.

Otac je proučavao sa pastorom, i ubrzo zatražio da bude kršten. Ubrzo zatim, pridružio mu se i ostatak porodice. Ja sam sada u petom razredu u školi Alate. Srećan sam što mogu da budem tamo gde mogu da upoznam Isusa, dok se pripremam za bolju budućnost.«

Abhišek

Abhišekova majka naziva čudom to što njen sin pohađa adventističku školu. Suša je uništila porodične zasade. Njena porodica, zajedno sa njom, sedela je u svom domu gladujući i razmišljajući šta da čini. A, onda je neki adventistički pastor došao na njihova vrata, i ponudio da se pomoli za porodicu.

Porodica nije bila hrišćanska, tako da Abhišekova majka nije primila pastora. Međutim, pastor je svaki dan nastavio da dolazi i na kraju dozvolila mu je da uđe i da se moli za njenu porodicu.

Danas, Abhišekova majka smatra da je Sveti Duh delovao za vreme tih poseta. Pastor je pomogao da porodica dobije hranu. Kasnije, proučavao je Bibliju sa majkom, i ona se uskoro krstila u adventističkoj crkvi. Abhišek je pre dve godine dobio stipendiju i upisao adventističku školu. »On vrši dobar uticaj u našem susedstvu. Njegova iskrenost i dobrota učinile su da se neke komšije raspituju o adventističkoj crkvi i o Suboti.«

Adventističke škole pune su sličnih priča o učenicima koji su mogli da odrastaju u adventističkom okruženju. Molimo vas da imate školu Alate na umu u svojim molitvama, kao i prilikom vaših subotnoškolskih misionarskih darova. Ne zaboravimo da se pomolimo i za adventističke pastore, koji imaju važnu ulogu u adventističkom obrazovanju. 🌐

Misionske informacije

- Adventistička škola Alate osnovana je u zapadnoj Indiji 1943. godine. Bila je zatvorena neko vreme, međutim, ponovo je otpočela svoje delovanje 1981. godine.
- Danas ovu školu pohađa 260 učenika, među kojima je 35 koji žive u školskim internatsim spavaonicama. Škola bi mogla da upisuje više učenika, ako bi bila obnovljena.

Molitva je učinila da voda u bunaru počne da izvire

ZAPADNA INDIJA | 5. avgust

Sunita Hegde

Sunita, supruga poljoprivrednika, volela bi često da dolazi na bogoslužnja, međutim, ne želi da izaziva gnev svog supruga, koji nije hrišćanin, tako da obično provodi Subotu proslavljajući Boga tiho u svom domu.

Kad god ode u svoju crkvu, uvek ima posebnu želju da se pomoli. Prošle godine, Sunita je otišla u crkvu i molila se za bunar.

Sunita je odrasla u hrišćanskom domu koji je svetkovao nedelju, međutim, prestala je da odlazi u crkvu, kada se udala za svog supruga. Pa ipak, nastavila je da čita Bibliju. Dok je proučavala Bibliju, osećala da je adventistička crkva privlači.

Sunita se molila da voda bude brzo otkrivena, čim bunardžija počne da kopa rupu.

Molitva za čudo

Vremena su bila teška na porodičnoj farmi. Bilo je malo kiše, i oba bunara na farmi skoro su presušila. Na farmi je nastala očajnička potreba za vodom. Međutim, Sunita i njen suprug nisu imali mnogo novca.

Sunitin suprug želeo je da izvede hinduistički ritual na polju, da bi nekako pronašao vodu. Smatrao je da je to jedini način da pronađe vodu.

Međutim, Sunita se usprotivila tom ritualu, rekavši svome suprugu, da je jedini način da dobiju vodu, da se mole Bogu.

Tako je Sunita otišla u crkvu, da od Boga potraži čudo. Molila je da voda bude brzo otkrivena, čim bunardžija počne da kopa rupu. Bračni par nije imao novca da plate bunardžiju da iskopa nekoliko rupa, već samo jednu.

Pastor i ostali vernici crkve, udružili su se sa Sunitom, moleći se za njenu porodičnu farmu.

Zahvalili su Bogu za njenu vernost i ljubav, i tražili da Bog pomogne u pronalaženju vode. Narednog dana, bunardžija je došao na farmu. Pastor i vernici crkve takođe su došli. Želeli su da se ponovo pomole.

Niko nije znao gde treba kopati bunar. Sunita je imala novca samo za 45 metara.

Vernici crkve su izabrali neko mesto koje im se učinilo pogodnim, i pastor se pomolio: »Gospode, blagoslovi ovu zemlju, i učini da iz nje potekne dovoljno vode za potrebe tvoje dece.«

A onda, je kopač bunara prionuo na posao.

Nakon iskopanih 15 metara, nije bilo ničega. Posle 30 metara, takođe ništa. Kada je stigao do 45. metra, prestao je da kopa, i otišao do Sunite.

»Došao sam do 45. metra, plati mi dodatno ako želiš da nastavim da kopam.« Vernici crkve ponovo su se pomolili, a onda rekli kopaču, da prokopa još nekoliko desetina centimetara dublje. Nevoljno je pristao, i nekoliko trenutaka kasnije, voda je počela da snažno izvire iz zemlje.

Sunita se osmehnula i rekla: »Bila sam toliko srećna! Verom smo se molili i Bog je odgovorio na naše molitve. Blagoslovio nas je.«

Do dana današnjeg, ovaj bunar obezbeđuje neograničeni izvor sveže vode.

Misionske informacije

- Od početka adventističkog prisustva u Indiji, škole su odigrale bitnu ulogu u rastu crkve. Pored dece koja potiču iz adventističkih domova, u škole su upisana mnoga deca iz nehrišćanskih porodica, koja žele da steknu kvalitetno obrazovanje na engleskom jeziku.
- Mnoga deca svake godine krste se kao rezultat pohađanja adventističkih škola u Indiji. Čak i ona koja se ne krste za vreme svog školovanja, stiču značajne lekcije o veri, koje nose sa sobom.
- Deo darova 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju nove spavaonice u dve adventističke škole i blokovi učionica u još druge dve, što će omogućiti da u tim školama još više učenika može da stiče znanje, i upozna Božju veliku ljubav.

Komšije su i dalje zadivljene ovim čudom i kažu Suniti: »Ti si siromašna, zašto si toliko blagoslovena?«

Sunita im jednostavno odgovara: »Bog blagosilja one koji Ga poštuju.«

Bog je blagoslovio Sunitu zbog njene vernosti; bunar nastavlja da obezbeđuje neograničenu količinu vode. Kada odajemo čast Bogu, On takođe želi da nam podari neograničenu količinu vode života.

Blizu Sunitinog doma nalazi se adventistička osnovna škola Alate. Deo darova 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju novog bloka od 14 školskih učionica, tako da još više dece može da pohađa školu i upozna Boga koji odgovara na molitve.

Molimo vas da se u svojim molitvama setite Sunite i škole Alate i dok prilažete subotnoškolska misionska darovanja. 🌐

Želim da budem evanđelista

SEVEROISTOČNA INDIJA | 12. avgust

Gukato Jepto, 16

Šesnaestogodišnji Gukato je učenik u severoistočnoj Indiji i želi da jednog dana postane jevanđelista. Međutim, on ne čeka kraj svog školovanja, da bi širio Isusovu ljubav na svoje bližnje. Gukato koristi svaku priliku da svedoči svojim neadventističkim školskim drugovima o nadi u Isusov Drugi dolazak. On nudi da proučava Bibliju sa njima, ako su zainteresovani.

Gukato kaže da nije mogao da stane da govori o Hristu, od trenutka kada se krstio, kada je imao 13 godina.

»Ja želim da postanem jevanđelista«, kaže sa osmehom nestrpljena na licu.

Mladi svetionik

Gukatovi roditelji došli su u adventističku crkvu, posle serije evanđeoskih sastanaka, kada je Gukato imao 9 godina. Njegov brat koji je dve godine mlađi i on, učenici

su adventističke škole Nagaland u udaljenom delu na severoistoku Indije.

Ovu školu pohađa 204 učenika, od kojih mnogi potiču iz hrišćanskih porodica koje nisu adventističke.

Gukato voli duhovne aktivnosti na kampu. On naročito voli prvi čas svakog jutra, kada učenici pevaju, mole se i zajedno čitaju Bibliju.

Gukatovi učitelji su zadivljeni, kada vide kako ovaj momak pomaže drugim učenicima, u rešavanju domaćih zadataka i kada širi svoju veru, kadgod mu se ukaže prilika.

Jedan učitelj je rekao: »On ne samo da redovno prati crkvene aktivnosti, već poziva i svoje neadventističke prijatelje, da mu se pridruže u crkvenim službama. I mnogi to čine.«

Gukato zna da nije uvek jednostavno širiti svoju veru. Roditelji nekih njegovih drugova ne žele da njihova deca Subotom dolaze u crkvu na kampu. Međutim, Gukato nastavlja da ih poziva.

Uprkos, odbijanju koje ponekada doživi, on drži poziv otvorenim govoreći: »Ako nekada budeš mogao da dođeš, molim te dođi.«

Ovaj otvoreni poziv doveo je nekoliko njegovih prijatelja u crkvu, uključujući i jednog koji želi da se krsti.

Gukato izjavljuje: »Proučavao sam biblijske lekcije sa njim, ali njegovi roditelji nisu dozvolili da se krsti.«

Misionske informacije

- Adventističko obrazovanje predstavlja značajan deo propovedanja u Južnoazijskoj diviziji. Od osnivanja Crkve, škole su bile ustanove koje su zadobijale duše. Uz visoki standard obrazovanja na engleskom jeziku, umesto na lokalnim jezicima, i istaknutim verskim opredeljenjem, stotine učenika iz adventističkih škola predaju svoje živote Hristu i krštavaju se svake godine.
- Naglašavanje religije u školi utiče i na porodice učenika. Veliki procenat učenika u adventističkim školama ne potiče iz adventističkih domova. Deca odnose u svoje domove ono što su u školi naučili i cele porodice vremenom odlučuju da postanu Hristovi sledbenici.
- Adventistička škola Nagaland u severoistočnoj Indiji je škola koju pohađa 204 učenika. Škola želi da proširi svoje kapacitete i postane škola internatskog tipa, ali su joj potrebne spavaonice. Darovi 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljeni za izgradnju bloka spavaonica za devojčice, dok škola prikuplja sredstva za izgradnju i bloka spavaonica za dečake, tako da učenici iz šire okoline mogu da steknu prednost adventističkog obrazovanja.

Jedan drugi prijatelj je upao u nevolju sa svojim roditeljima zbog dolaska u crkvu. Kada su njegovi roditelji saznali da je bio u crkvi, zabranili su mu da ponovo ode.

Pomaganje drugima

Odbijanje ne obeshrabruje Gukata. On jednostavno nađe druge osobe sa kojima može da se sprijatelji, ponekad i izvan školskog kampa.

U lokalnom supermarketu, upoznao je momka po imenu Albert. Albert i on razgovarali su u više navrata o adventistima

i o Suboti. Albert kaže da je previše zauzet da bi išao u crkvu, ali rado prihvata časopis *Adventist World* i drugu religioznu literaturu koju mu Gukato nudi.

Gukatova ljubav prema Bogu potiče iz njegovog doma, i on nastavlja da svoj dom ne zapostavlja.

Kada se njegova majka razbolela i nije mogla da čisti crkvu na školskom kampu, on joj je rekao da ostane u krevetu dok ne ozdravi.

Kada je pokušala da i pored svega ode u crkvu da očisti, Gukato je od nje sakrio ključ od crkve, i otišao umesto nje. Čistio je tako crkvu, dok ona nije ozdravila i mogla da se vrati svome poslu.

Pomaže da mu škola raste

Kada ga neko upita šta je najpotrebnije u školi, Gukato odmah izjavljuje da su učenicima potrebne spavaonice.

Trenutno je škola dnevnog tipa, međutim, kada bi imala svoje spavaonice, mnogi novi učenici mogli bi da stiču svoje obrazovanje u ovoj školi. Darovi 13. Subote biće upotrebljeni da se izgradi blok spavaonica za devojčice. Škola planira da prikupi dovoljno novca da se, takođe, izgrade i spavaonice za dečake.

Gukato kaže da su obe spavaonice značajne, jer mnoga deca koja bi došla u školu, ne mogu svakodnevno da dolaze i odlaze iz škole.

Gukato izjavljuje da ne želi ništa drugo nego da bude spreman kada Isus bude došao. Njegov omiljeni biblijski stih zapisan je u Jevanđelju po Mateju: »Stražite, dakle, jer ne znate u koji će čas doći Gospod vaš.« (Matej 24.42)

Molimo vas da se setite adventističke škole Nagaland u svojim molitvama i velikodušno priložite svoje darove 13. Subote. 🌐

Izbegavani zbog Subote

SEVEROISTOČNA INDIJA | 19. avgust

Panmajčung Panmei, 75
i supruga Makukona, 75

Adventističke porodice ostale su verne Bogu i pored smrtnih pretnji, hapšenja i drugih vidova uznemiravanja u severoistočnoj Indiji.

Kao rezultat toga, 30% meštana iz njihovog malog naselja, sada su vernici adventističke crkve. Priča počinje kada su se šest porodica koje su svetkovale Subotu, doselile u ovo malo selo, da bi izbegle oružane sukobe u svojoj matičnoj oblasti 1966. godine.

U toku prve 4 godine, život u novom selu bio je normalan. Onda su stariji ljudi u porodicama odlučili da se zvanično pridruže Hrišćanskoj adventističkoj crkvi putem krštenja. Skoro istog trenutka, ostali meštani počeli su da stvaraju probleme. Rekli su novim adventistima da se odreknu svoje vere ili da napuste selo.

Većina meštana pripadala je drugoj hrišćanskoj zajednici, i nisu želeli da imaju bilo šta sa adventistima. Pretili su vernici-

ma, provalili u malu seosku kućnu crkvu i izgradili tradicionalno ognjište sa tri kamena, rekavši da bi to trebalo da bude kuća za življenje, a ne crkva.

Nekoliko meštana pretilo je smrću adventistima, međutim, mala grupa ostala je verna svojim načelima. Kada ništa nije urodilo plodom, meštani su ubedili zvaničnike lokalne vlasti da adventisti potpišu proglas, da moraju da se odreknu svoje vere ili da napuste selo.

Uhapšeni

Naredne Subote nekoliko policajaca čekalo je adventiste ispred njihovih domova, posle bogoslužjenja u crkvi. Žene su bile uplašene, a deca počela da plaču. Jedan čovek po imenu Pan, rekao je policiji: »Nismo počinili nijedno krivično delo da bismo bili uhapšeni. Ako želite da nas ubijete zbog naših religioznih stavova, spremni smo da damo svoje živote.«

»Mi ne želimo da vas ubijemo, ali pošto, ostali meštani ne žele da budete u ovom mestu, vodimo vas odavde«, rekao je jedan policajac.

Policajac je stavio lisice na ruke Panu, privezavši ga za Amunanga i za treću osobu i naredio im da uđu u policijski kamion.

Panova supruga osećala je mučninu u stomaku gledajući kako policija odvođi njenog supruga. Međutim, setila se stiha iz Biblije »Blago prognanima pravde radi, jer je njihovo Carstvo nebesko.« (Matej 5,10)

Policijski kamion odvezao je ljude do glavne oblasne policijske stanice, u gradu Dimapur, dva sata vožnje od njihovog sela.

Na putu do policijske stanice, Panmajčung je bio iznenađen kada su se lisice sa njegove ruke jednostavno otvorile i spale, odvezavši ga tako od njegovog prijatelja. Pokazao je svoju slobodnu ruku policajcu, koji ga je upitao kako je skinuo lisice.

»Nisam ništa uradio«, odgovorio je. Policajac je ponovo stavio lisice i nastavili su da se kreću prema policijskoj stanici.

Ova trojica adventista bili su odvedeni u zatvorsku ćeliju, u kojoj su proveli naredna dva dana. U ponedjeljak policija je izjavila da su slobodni, ako se slože da odu u neko drugo selo.

Adventisti su se pobunili rekavši: »Niste nam dali nijedan razlog zbog koga ste nas uhapsili, to ste učinili bez ikakve istrage i bez optužbe.«

Policija nije mogla ništa da odgovori, nego je samo pustila ovu trojicu ljudi.

Trajni dom

Kada su se vratili u svoje domove, potpisali su molbu koje su lokalne vlasti smislile. Tražili su od njih da žive u miru u selu. Tri meseca kasnije, lokalne vlasti izdale su proglas da adventisti mogu da ostanu u selu, a ostali meštani su pozivani da im ne prave probleme.

U selo se doselilo samo šest adventističkih porodica. Danas 84 porodice pri-

Brze činjenice

- Nagaland se nalazi na dalekom severoistoku Indije. On se graniči sa Mjanmarom na istoku. Većina ljudi koji žive u Nagalandu smatraju se »plemenom«, etnička grupa ljudi koja se razlikuje od ostalog dela Indije.
- Hrišćanstvo je većinska religija u ovoj oblasti, a engleski jezik je široko rasprostranjen, kao rezultat rada misionara u ovoj oblasti u 19. veku. Iako hrišćani imaju slobodu da promene svoja verska ubeđenja, to se obično ne dešava bez protivljenja većine ljudi koja pripada drugim hrišćanskim zajednicama u ovoj oblasti.
- Adventistička škola Nagaland nalazi se u Dimapuru, najvećem gradu u oblasti.

padaju Hrišćanskoj adventističkoj crkvi. To je skoro 1/3 od 1.500 meštana.

Panmajčung nikada nije saznao zašto su lisice spale sa njegovih ruku, ali kaže da ga je ovaj događaj podsetio, da je u nevolji Bog uvek blizu. »To je bilo čudo, znak kojim nam je Bog pokazao da je sa nama.«

Deo darova 13. Subote biće upotrebljen da se izgradi blok spavaonica za učenice u adventističkoj školi u istom onom gradu u kome su ova tri vernika proveli dva dana u zatvoru. Adventistička škola Nagaland ima veliku potrebu za spavaonicama, da bi još učenika iz udaljenih sela, poput ovog o kome smo danas govorili, moglo da se upiše u školu, stiče kvalitetno obrazovanje, učeći da budu dobri ljudi i sluge Božje. 🌍

Nastavak sledeće sedmice

Kako je selo prihvatilo adventiste?

SEVEROISTOČNA INDIJA | 26. avgust

Amunang Gonmei, 77

Nastavak od prethodne sedmice

Prethodne sedmice upoznali smo malo selo na severoistoku Indije, koje je pokušalo da prisili šest adventističkih porodica da se odsele. Meštani su pretili smrću i demolirali malu seosku adventističku crkvu. Naterali su policiju da na kratko uhapsi trojicu adventista. Kada su bili pušteni iz zatvora, lokalne vlasti tražile su da ostali meštani ne uznemiravaju adventiste. Međutim, to nije bio kraj priče.

Napetosti među ljudima u selu nastavile su se i mesecima posle hapšenja trojice ljudi. Dostigle su vrhunac, kada se jedan dobrostojeći meštanin pridružio adventističkoj crkvi.

»Možda je Bog odgovorio na molitve adventista.«

Ostali meštani bili su zabrinuti da će odluka ovog čoveka da se krsti, imati veliki uticaj na ostale u selu. Oni nisu želeli da adventistička crkva raste, tako da su lažno optužili novog adventistu da praktikuje crnu magiju.

Nekoliko mladih ljudi popelo se na krov nove adventističke kućne crkve i uzvikivali kletve o adventistima i njihovoj veri. Zatim, srušili su crkvu i obližnju štalu. Otišli su na imanje ovog čoveka, požnjeli su mu sve i oteli letinu.

Smrt je projurila kroz selo

A zatim, nešto se dogodilo. Nekoliko mladih ljudi koji su učestvovali u uznemira-

Misionske informacije

- Jedina adventistička škola u blizini sela je adventistička škola Nagaland u Dimapuru, najvećem gradu u oblasti.
- Adventistička škola Nagaland od 1-12 razreda ima i obdanište. Osnovana je 2007. godine i ima 205 učenika.
- Mnogi učenici iz okolnih oblasti tražili su da pohađaju školu Nagaland. Trenutno su učenici škole smešteni kod studenata fakulteta. Međutim, ne mogu da prime nikog ko želi da stiče znanje kao internatski učenik. Blok spavaonica u školi omogućuje da učenici iz okolnih mesta mogu da imaju pristup kvalitetnom hrišćanskom obrazovanju.

vanju i rušenju kućne crkve, naprasno je umrlo, dok su se neki drugi teško razboljeli. Jedan čovek je doživeo moždani udar dok je putovao, i umro je prilikom povratka svom domu. Amunang, lokalni đakon u crkvi, koji je bio svedok ovog događaja rekao je: »Oni koji su uništili crkvu i njene vernike ismejivali, svi su umrli, u kratkom vremenskom razdoblju, bez ikakvog objašnjenja.«

Vojna komanda

Drugi neočekivani incident odigrao se, takođe, te godine. Selo je dobilo proglas da je vojsci potrebna pomoć. Uobičajeno je da vojska traži pomoć od seljana za prebacivanje namirnica i opreme.

Ovoga puta, vojska je tražila pomoć u Subotu. Adventisti su istog trenutka poslali apel lokalnim vlastima, objasnivši im da je Subota biblijski dan od odmora, i da oni ne mogu raditi.

Vlasti, međutim, nisu pokazale nimalo naklonosti. A, onda bez ikakvog objašnjenja, vojni vrh odlučio je, da radovi budu u

nedelju. Ovo novo zakazivanje potpuno je iznenadilo meštane.

Mnogi su počeli da govore: »Možda je Bog odgovorio na molitve adventista.« Jedna tragedija se dogodila za vreme rada u nedelju. Dok su meštani nosili namirnice preko mosta, on se srušio pod njihovim nogama.

Nekoliko ljudi bilo je povređeno, međutim, adventisti su bili pošteđeni.

Meštani su se tada zaista zamislili. Priznali su da su pokušavali da odvrate adventiste od Subote, ali na kraju, sve je ispalo kako su adventisti želeli. Počeli su da razmišljaju o tome da Bog možda podržava adventiste.

Ove vesti brzo su se širile po okolini, a uznemiravanje adventističkih vernika je prestalo. Lokalne crkvene vođe spremne su da odmah kažu, da ne veruju da je Bog izazvao smrt i patnje, ali naglašavaju, da Bog štiti i nagrađuje one koji su Mu verni.

Crkva koja raste

Danas, 30% meštana vernici su adventističke crkve. Lokalni crkveni starešina izjavljuje da ne sumnja da Bog blagosilja ljude koji su Mu verni.

»Crkva nosi dobro ime sada, i meštani je poštuju. Nadam se da će radost u Gospodu nastaviti da se širi i blagosilja našu zajednicu.«

Ovo selo nalazi se nešto malo više od dva sata vožnje od grada u kome se nalazi adventistička škola Nagaland. Deo darova 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju bloka spavaonica za učenice u adventističkoj školi, tako da deca koja žive u okolnim selima mogu da pohađaju adventističku školu i žanju blagoslove koje Bog gomila za one koji Ga vole i poštuju Njegove zapovesti. 🌐

Slatki, srećni dom

Randžit Kumar, 17

»Za mene, moja soba je moj slatki, srećni dom. Crkva je jedino mesto u kome se osećam bezbedno.«

Njegova majka izvršila je samoubistvo, porodica ga se odrekla. Međutim, Randžit i dalje ima nadu koja je rođena od saveta koji je dobio kada je bio dečak.

Randžit je odrastao u siromašnoj porodici i često je bio gladan. On kaže da je savet koji mu je spasao život dobio od vlasnika kuće, nekog adventiste, koju su njegovi roditelji iznajmljivali. Čovek mu je rekao: »Moli se svaki dan, čitaj Bibliju i Isus će te voditi.«

Ovaj čovek brinuo se o Randžitu, pa čak ga je i upisao u adventističku školu i platio troškove njegovog školovanja. Ali, kada je Randžit bio u petom razredu, gazda se preselio u neku drugu državu, tako da je Randžit morao da upiše državnu školu.

Još jedan neočekivani blagoslov

A onda, Randžit je saznao, da može da se vrati u adventističku školu, jer je dobio stipendiju od neprofitne organizacije »Adventistička deca Indije« koja je

osnovana da pokriva troškove školovanja zaslužne školske dece u Indiji.

Randžit smatra da svoj život duguje ljudima koji su podržali njegovo adventističko obrazovanje. Kada je bio u sedmom razredu, Randžit se preselio u blok spavaonica za učenike u srednjoj školi Džejs memorijal u južnoj Indiji.

Tada je počeo da sledi savete da se moli i proučava Bibliju. Počeo je, takođe, da biva redovan na crkvenim službama. On kaže da je škola postala njegov raj, odvojen od doma u kome su se njegovi roditelji često svađali.

»Osećao sam da je moj život bezbedan na ovom mestu.«

Udar tragedije

Tragedija se dogodila kada je Randžit bio u osmom razredu.

Njegovi roditelji su se svađali, i njegova majka se samozapalila. Umrkla je od opekotina.

»To je bilo najgore razdoblje u mom životu«, kaže Randžit dok mu oči suze. »Međutim, zahvaljujući ljudima koji brinu o siromašnim učenicima, i dalje sam imao svoj dom u školi.«

Pošto je neko vreme žalio smrt svoje majke, odlučio je da verno služi Isusu. Volontirao je za različite dužnosti u školskoj crkvi, među kojima je i da bude odgovaran za otključavanje i zaključavanje. Ali, kako je Randžit sve prisnije prihvatao svoju veru, tako ga se porodica sve više odričala.

»Izgubio sam očevu ljubav i naklonost rodbine. Pokušavao sam da razgovaram sa porodicom o Bogu, ali nisam uopšte mogao ni da im priđem, izbegavali su me.«

Teškoće su se pojačale kada se otac ponovo oženio, a njegova nova žena odbila da prihvati Randžita.

Tokom tog razdoblja, pokušavao je da se usmeri na učenje, ali njegove ocene su opadale. Stekao je nove prijatelje koji su imali negativan uticaj na njega. Razmišljao je čak i da odbaci Isusa.

A onda, otišao je tokom sedmice molitve u školi i ispričao svoju priču vodi molitvene sedmice, adventističkom pastoru.

»Molio se za mene, i ja sam se molio za sve svoje potrebe i patnje.«

Nova i jača vera

Randžitova vera postepeno se vraćala. Danas je Randžit sedamnaestogodišnji učenik 11 razreda (3. godina srednje škole). Svakodnevno se moli, čita Bibliju i traži Isusovu volju, dok se priprema za krštenje.

»Za mene, moja soba je moj slatki, srećni dom. Crkva je jedino mesto u kome se osećam bezbedno.«

Brze činjenice

- Srednja škola Džejms memorijal je internatska akademija koja se nalazi u Tamil Nadu na jugu Indije. Osnovana je 1941. godine. U školi se nalaze učionice za predškolsku decu, kao i učionice od 1-12 razreda. U školu je upisano 936 učenika, od kojih 243 boravi u školskim spavaonicama.
- Iako većina učenika (80%) potiče iz adventističkog porodičnog okruženja, svake Subote organizuje se kršćenički razred, za učenike svih vera. Između 50 i 60 učenika krsti se svake godine.
- Mnogi učenici žele da pohađaju srednju školu Džejms memorijal, međutim, spavaonice ne mogu da prihvate više učenika. Novi blok spavaonica za učenice biće izgrađen pomoću darova 13. Subote ovog tromesečja.

srednja škola Džejms memorijal je dom, raj i obrazovna ustanova za stotine učenika. Tokom godina, hiljade mladih ljudi u njoj je sticalo znanje o Isusu i Njegovoj ljubavi. Njihovi životi su promenjeni delovanjem ove škole i stotinama drugih širom Indije.

Deo darova 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju novog bloka spavaonica za učenice u srednjoj školi Džejms memorijal. Trenutni blok spavaonica je 65 godina stari objekat u kome se nalazi samo 5 toaleta i 5 tuš kabina na 100 devojaka.

Novi blok spavaonica moći će da primi nove učenice i doprinese zdravijim uslovima u kojima žive i uče.

Molimo vas da se setite ove škole u svojim molitvama i kada budete prilagali svoje subotnoškolske misionerske darove. 🌍

Izgubljena i nađena

Sneha, 14

Sneha je četrnaestogodišnja učenica internatske škole u južnoj Indiji. (Pozovite neku tinejdžerku da predstavi ovu priču.)

Moj otac je bio ribar, a majka medicinska sestra. Bili su oboje srećni kada sam se rodila. Međutim, kada se moja mlađa sestra rodila, otac je počeo da koristi alkohol. Tada, kao da je postao druga osoba. niko nije mogao da ga zaustavi u opijanju. Otac bi dolazio kasno noću kući i vikao na nas bez ikakvog razloga. Moja majka bi samo plakala i plakala, međutim, nikoga nije bilo da joj pomogne.

Ostavljena

Jednog dana, kada sam imala deset godina, moja majka je odvela sestru i mene u školu i otišla kući. Tamo je zatekla mog oca koji je bio toliko pijan, da nije mogao razgovetno ni da govori. Ni reč mu nije rekla, međutim, kada je moj otac konačno primetio da je ona tu, tražio je od nje novac da kupi alkohol.

Moja majka je odgovorila da nema novca.

Moj otac je bio veoma ljut, tako da su odmah započeli svađu. Divljački je tukao majku. Bila je bespomoćna, niko nije došao da joj pomogne.

A onda je uzeo kerozin, polio majku i zapalio je. Ona je bila sva u opekotinama. Kada se malo otreznio, odveo je u bolnicu.

Međutim, opekotine su bile toliko velike, da su lekari kazali da neće preživeti. Otac je tada pobegao. Od toga dana, niko ne zna šta se sa njim dogodilo.

Moja sestra i ja smo ostavljene sa našom jadnom majkom u bolnici. Umrkla je 15 dana kasnije. Mesecima smo sestra i ja tugovale za majkom. Naša baka nas je uzela i brinula se o nama, najbolje što je mogla.

Pronađena

Jednog dana je neki adventistički pastor posetio baku. Pastor nas je utešio. Kada je saznao da smo siročići, rekao nam je o srednjoj školi Džejms memorijal. Ponudio nam je da pronade način da nas tamo upiše. Pomogao nam je da dobijemo sti-

Brze činjenice

- Srednja škola Džejms memorijal nalazi se u Tamil Nadu na jugoistoku Indije. Ova oblast je gusto naseljena i dobro razvijena.
- Oblast se oslanja na monsunske kiše za navodnjavanje svojih useva. Izostanak kiša, može izazvati sušu.
- Zvanični jezik u oblasti Tamil Nadu je tamilski, jedan od najstarijih živih klasičnih jezika na svetu.

pendije od organizacije »Adventistička deca Indije.« (Beleška urednika: Adventistička deca Indije je neprofitna organizacija koja obezbeđuje stipendije školskoj deci u Indiji.)

Kada sam prvi put došla u školu, nikada ranije nisam čula o Bogu. Novi prijatelji i učitelji počeli su da mi govore o Bogu, živom Spasitelju. Počela sam da čitam Bibliju i da se molim.

Danas imam 14 godina i idem u deseti razred. Moja sestra ima 12 godina i ide u 8 razred. Zahvalna sam Gospodu za bla-

goslove i što je učinio da danas budem ono što jesam.

Iako sam izgubila oba roditelja, znam da imam nebeskog Oca koji se stara o Svojoj deci. On nas nikada neće napustiti, ako Mu verujemo i prihvatimo Ga za Spasitelja.

Ja volim svoju školu!

Međutim, blok spavonica u kojima živim veoma je star. Nema dovoljno kupatila za 100 devojaka koje tamo žive.

Srećna sam što će deo darova 13. Subote ovog tromesečja biti upotrebljen da se izgradi novi blok spavaonica u srednjoj školi Džejms memorijal.

Novi blok spavaonica omogućiće novim učenicima da pohađaju ovu školu. Neki će možda poticati iz teških porodičnih okolnosti, poput mojih, međutim, naučiće da ih Bog voli i da želi da bude njihov nebeski Otac.

Hvala vam što podržavate misiju Hrišćanske adventističke crkve, posebno u toku 13. Subote, tako da još mnoga deca, poput mene, mogu da dobiju hrišćansko obrazovanje. Slava Bogu! 🌍

»PODAŠNA RUKA BIVA BOGATIJA...«

Poruka Nagešvar Raoa, direktora za komunikacije u Južnoazijskoj diviziji

Hvala vam što podržavate projekte misije u Južnoazijskoj diviziji. Zahvaljujući vašoj velikodušnosti u prošlosti, mnoge škole i crkve bile su izgrađene. Ti projekti postali su izvor radosti onima koji nisu imali nadu da će moći da stiču obrazovanje u dobroj školi i da proslavljaju Boga u crkvi.

Time što ćete nesebično da priložite svoje darove za pet projekata ovog tromesečja, učinićete da mnogi učenici i vernici crkve dođu u podnožje krsta. Kao što Božja reč kaže: »Podašna ruka biva bogatija, i ko napa-

ja, sam će biti napojen.« (Priče Solomonove 11,25)

Ovo je moje lično iskustvo. Ja sam obraćeni iz hinduizma, koji je sticao obrazovanje u jednoj adventističkoj školi, koja je godinama bila blagoslovena misioniskim darovima.

Danas sam Hristov vojnik. Imate priliku da ojačate mnoge ljude, kao što sam bio ja, za Gospodnje carstvo. Neka vas dobri Gospod blagoslovi dok pružate podršku Njegovoj misiji prilaganjem podašnih darova.

Svojevoljni otac pronalazi Isusa

JUŽNA INDIJA | 16. septembar

Vaishali Papa, 15

Vaishali je petnaestogodišnja učenica adventističke internatske škole u južnoj Indiji. (Pozvati tinejdžerku da prezentuje ovu priču.)

Od mog najranijeg pamćenja iz detinjstva sećam se da je moja majka plakala, dok ju je moj otac surovo tukao. Nažalost, to se često događalo.

Moj otac bio je prodavac povrća, ali pio je mnogo i živeo u pijanom stanju tuposti veći deo mog detinjstva.

Kada sam imala 8 godina, neke komšije su nas upoznale sa adventističkim pastorom. On se molio za moju porodicu i pričao nam o Isusu. Govorio je da Isus može da nam pomogne, i ukloni sve terete, i da može da uteši sve ljude slomljenog srca.

To je prekrasno zvučalo mojoj majci i meni. Predale smo svoje živote Isusu i prihvatile Njegovo oprostjenje naših greha. Pridružile smo se adventističkoj crkvenoj porodici.

Moj otac, međutim, odbio je da nam se pridruži. Nastavio je da se opija i tuče moju majku. Videvši moju želju da budem poslušna Isusu, svoj bes je usmerio i na mene.

Bekstvo od opasnosti

Gnev moga oca uticao je veoma loše na mene. Nisam mogla da se usmerim na školske aktivnosti, tako da sam tri meseca prestala da idem u školu, pokušavajući da se klonim svog oca.

Konačno, majka me je odvela u neki udaljeni grad, da bi me odvojila od oca. Majka je želela novi početak za obe. Preselile smo se u dom nekih prijatelja.

Međutim, moj otac je nas je pronašao i uselio se u kuću. Ostao je tamo samo 3 dana, pre nego se nešto loše dogodilo. Otac je potkradao vlasnika kuće. Usred noći napustio je kuću sa metalnim kantama i drugom opremom, koju je verovatno prodao da bi kupio alkohol.

Moja majka je odlučila da me daleko odvede, negde gde otac neće moći da me pronađe. Neko vreme poslala me je da živim sa bakom i dekom, a onda je saznala za srednju školu Džejms memori-jal u južnoj Indiji.

Shvativši da je ta škola najbolje mesto za mene, odvela me je tamo da stičem obrazovanje i živim. Ona radi kao spremačica i plaća moje školske troškove.

Ova škola mi je zaista pomogla da steknem dobro obrazovanje. Ona je povećala moje znanje o Bogu i pomogla mi da

Misionske informacije

- 243 učenika u srednjoj školi Džejms memorijal živi u školskim spavaonicama, od kojih 100 živi u dotrajalom ženskom bloku spavaonica, koji je napravljen za mnogo manje korisnica. U ovom bloku nalazi se samo 5 tuš kabina i isto toliko wc kabina, što u mnogočemu otežava život onih koje tamo žive.
- Deo darova 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju novog bloka spavaonica, tako da još devojaka bude smešteno u mnogo zdravijem životnom okruženju.

imam mir u srcu. Sada imam 15 godina i srećna sam što živim ovde.

Molitve za oca

Međutim, nisam zaboravila svog oca. Molim se svakodnevno da može da ostavi alkohol i svoje srce preda Isusu. A, onda se prošle godine dogodilo nešto neverovatno! Moj otac je priznao svoje grehe i tražio oprostaj za svoje rđave

postupke. Prestao je da pije i krade i ubrzo bio kršten. Sada je adventista.

Toliko sam srećna! Ja se i dalje svakodnevno molim da on nikada više ne pokuša da pije. Bog je odgovorio na moje molitve. Moj otac je sada novi čovek!

Ja ne znam šta će se dogoditi u budućnosti, međutim, sigurna sam u jedno – život bez Hrista je prava katastrofa. Život sa Njime je mir i zadovoljstvo.

Volim ovu školu, u kojoj mladi poput mene mogu da stiču obrazovanje i uče zajedno. Neki su adventisti, neki su hrišćani iz drugih konfesija, a neki čak ne znaju ni koje Isus. Međutim, živimo i učimo zajedno, i mnogi moji novi prijatelji, ovde su upoznali Isusa. To me čini srećnom!

Deo darova 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju novog bloka spavaonica za učenice u školi. Postojeće spavaonice su stare, a kupatila nedovoljna za 100 devojaka koje tu žive. Nove spavaonice omogućiće novim učenicama da žive i uče u ovoj školi. Molimo vas da se setite ove škole u svojim molitvama i dok prilažete svoje subotnoškolske misionske darove. Hvala vam. 🌍

PET SPECIJALNIH PROJEKATA

Poruka Hidrajata Masiha, vođe subotne škole i personalne službe u Južnoazijskoj diviziji

U ime službenika Južnoazijske divizije, svih zaposlenih, posvećenih vernika laika, voleo bih da vam se zahvalim na velikodušnoj podršci koju ste nam preko darova 13. Subote, pomogli da ostvarimo projekte.

Uz pomoć Svemogućnog Boga, delo Hrišćanske adventističke crkve napreduje u Indiji. Da bi delo napredovalo i u budućnosti, izabrali smo 5 naročitih projekata za darove 13. Subote ovog tromesečja.

Voleli bismo da izgradimo novi blok učionica u dvema školama, tako da možemo da obrazujemo još mnogo

druge dece. Voleli bismo, takođe, da izgradimo blok spavaonica za učenice u dve škole. Devojke će živeti u tim spavaonicama, obrazovati se i postati verni adventistički radnici u Gospodnjem vinogradu. Potreban nam je, takođe, centar za obuku, u kome naši radnici i volonteri mogu da stiču znanja kako da budu uspešniji i posvećeniji.

Molimo vas da ovog tromesečja priložite velikodušno da bismo sprovedli ove projekte koji menjaju život u Južnoazijskoj diviziji. Neka vas bog blagoslovi, dok širite Njegove blagoslove i delo.

Izazvan i pobednik

JUŽNA INDIJA | 23. septembar

Džaniš Kumar, 30

Kada je Džanišu bio dijagnostikovana kancer i bilo mu saopšteno da će živeti samo još šest meseci, njegove komšije su govorele da znaju zašto se to dogodilo. To je zato što je postao adventista, i što se usudio da se raspravlja sa pastorom iz druge hrišćanske zajednice.

Dve godine kasnije, Džaniš je živ i zdrav i živi u južnoj Indiji. Ljudi zadivljeno slušaju dok govori o Isusu. »Kada im govorim o istini kakva je zapisana u Bibliji, oni pažljivo slušaju, jer govorim iz svog ličnog iskustva«, kaže tridesetogodišnji Džaniš.

Džaniš je odrastao u hrišćanskom domu u jednom selu. Kao mladić, obrazovao se u seminaru. Dok je tako sticao obrazovanje, jedan adventistički prijatelj pozvao ga je jednog petka uveče na bogoslužje. Te večeri, pastor je govorio o biblijskom proročanstvu, i Džaniš je pažljivo zapisivao informacije. Postavljao je mnogobrojna pitanja, a onda postavljao pitanja svojim profesorima na seminaru za dodatne informacije.

Kada je čuo za sedmi dan Subotu, poželeo je da dokaže da je to pogrešno. Otišao je ponovo profesoru na seminaru i zatražio biblijske stihove koji će dokazati da je nedelja pravi dan odmora. Profesori nisu mogli da mu pomognu. Tako je počeo da Subotom pohađa adventističku crkvu, a svoju matičnu crkvu nedeljom. Posle nekog vremena, odlučio je da se krsti i napustio je seminar u kome je studirao i upisao se na adventistički seminar.

Novo misionско polje

Godinu dana kasnije, njegov otac je umro i Džaniš se vratio u svoj dom da se brine o svojoj majci. Širio je svoju veru komšijama i prijateljima. Nekoliko njegovih adventističkih prijatelja i on podelili su traktate svakoj osobi u selu. Ovi mladići organizovali su trodnevne evangelizacione sastanke, i razgovarali o Trostrukoj anđeoskoj poruci. Mnogi meštani došli su na te sastanke i postavljali pitanja. Jedan pastor iz druge hrišćanske zajednice pozvao je Džaniša i njegove prijatelje da razgovaraju o sedmom danu Suboti u njegovoj crkvi. Pastor i njegova crkva na kraju su prihvatili Subotu kao Božji dan od odmora.

Međutim, drugi hrišćani u tom mestu su se pobunili. Organizovali su svoje trodnevne sastanke. Dovedi jednog mladog pastora da govori protiv Subote.

Džaniš i njegovi prijatelji prisustvovali su tim sastancima i beležili svoja razmišljanja. Poslednjeg dana, propovednik je pitao da li neko u sali ima bilo kakvu sumnju u svetost nedelje.

Misionske informacije

- Adventistička srednja škola Velerada nalazi se u Kerali na samom jugu Indije. Škola deluje od predškolskog uzrasta do desetog razreda.
- Škola je osnovana 1982. godine i nju pohađa 300 učenika od kojih većina potiče iz hrišćanskih porodica.
- Novi blok učionica obezbediće dovoljan prostor za nove učenike i ispunjavaće državne standarde.

Džaniš i njegovi prijatelji ustali su i došli do propovedaonice, i čitali mnogobrojne tekstove o Suboti. Crkva je bila zadivljena, a mladi pastor ostao je bez reči. Obećao je da će pozvati starijeg kolegu koji će sve objasniti.

Posle tih sastanaka, mnogi meštani su sa divljenjem i poštovanjem posmatrali Džaniša. Neki su počeli da proučavaju biblijske lekcije.

Novi izazov

Tada je Džanišu dijagnostikovao kancer. Neki protestantski pastori i vernici crkve govorili su da to Bog kažnjava Džaniša zato što je postao adventista. Govorili su da je kažnjen zato što se otvoreno suprotstavio pastoru. Govorili su da će Bog kazniti svakog ko propoveda protiv nedelje.

Džaniš se borio sa svojim verovanjem. Postao je obeshrabren i nekoliko sedmica prestao da govori o Isusu. Njegovi prijatelji pozivali su ga da ne gubi nadu. Primio je 36 hemoterapija, dok su se vernici crkve molili za njega.

Dok je još primao hemoterapiju, počeo je da daje biblijske lekcije. Protestantski pastori su mu govorili da prestane da uči ljude o Suboti ili će njegova bolest

da se pogorša. Međutim, Džaniš se nije obazirao na njih, umesto toga, odlučio je sa svojim prijateljima da vodi sastanke na kojima će govoriti o Suboti. Osmoro mladih ljudi bilo je kršteno posle tih sastanaka. To je udvostručilo broj adventista u njegovom selu.

Džaniš je iznajmio jednu malu prostoriju i počeo da daje biblijske časove dva puta sedmično. Organizovao je i molitvene sastanke. Dvadesetoro ljudi stiskalo se u maloj prostoriji za vreme tih sastanaka. Kada bi došlo još više ljudi, morali su da stoje izvan prostorije i slušaju.

Živi svedok

Doktori još nisu izjavili da je Džaniš potpuno ozdravio od kancera, ali priznaju da su pogrešili, kada su tvrdili da ima još samo šest meseci života. Danas on izgleda zdravo i oseća se zdravo. Džaniš i mnogi meštani kažu da je to pravo čudo.

»Ja sam živo svedočanstvo, da se Bog brine za mene. Kao takav, jednostavno je govoriti istinu drugima.«

Iako samo nekolicina adventista živi u Džanišovom selu, broj vernika raste. Uskoro će možda nastati i aktivna crkva u selu. Crkva sa decom kojoj je potrebno čvrsto hrišćansko obrazovanje u školi sa visokim standardima, koja uz to drži nastavu na engleskom jeziku.

U gradu na nekih 90 minuta od Džanišovog sela nalazi se adventistička škola koja će primiti deo darova 13. Subote ovog tromesečja, koji će biti upotrebljeni za izgradnju bloka učionica. Te dodatne učionice omogućiće drugoj deci da budu upisana u tu školu. Tamo ona neće sticati samo visok nivo obrazovanja, već će upoznavati Boga, koji je njihov Otac i Spasitelj. 🌐

Kuda idu moji misioniski darovi?

Poruka izdavača: Ako su vas članovi vaše subotne škole ikada pitali kada idu njihova sedmična misioniska darovanja, možda će im ovaj članak biti koristan.

Da li ste se ikada osetili kao da svoj novac stavljate u »crnu rupu« kada dajete svoje misioniske darove?

Vi znate koje će države i projekti dobiti deo darova trinaeste Subote. Međutim, šta se dešava sa redovnim misioniskim darovima koje prilažete svake sedmice? Kako će biti upotrebljeni?

Možda ćete biti iznenađeni činjenicom da sedmični misioniski darovi potpomažu više od 1.000 misionara širom sveta. U stvari, 70% sedmičnih misioniskih darova pomažu misionare i rad svetske crkve. Izdvajanja iz Generalne konferencije namenjena divizijama, Bliskom istoku, Severnoafričkoj uniji, i Izraelskom misioniskom polju, pomažu uspostavljanje i održavanje misioniskih aktivnosti na ovim teritorijama.

Ostatkom novca pomažu različitim ustanovama i agencijama koje služe svetskoj crkvi. Na primer, pomažu misionisko-medicinsko delo univerziteta Loma Linda, širenje Jevanđelja putem adventističkog svetskog radio programa i humanitarne aktivnosti ADRA-e.

U proteklim godinama, milioni ljudi iz raznih oblasti sveta koji se suočavaju sa mnogim izazovima, upoznali su spasenje u Isusu i došli u Hrišćansku adventističku crkvu. U ovim oblastima, osnivane su hiljade novih crkava. Međutim, kada su bili kršteni, da li su ovi novi vernici bili negovani? Da li imaju pristup materijalima i programima koji mogu da pomognu u jačanju njihove vere, i pomognu im da duhovno rastu? Da li u tim novim crkvama ima dovoljno pastora?

Vaša misioniska darovanja podržavaju rast i napredak dela širom sveta. Ako želite da dobijete dodatne informacije o adventističkoj misiji širom sveta, idite na: **AdventistMission.org**.

Hvala vam još jednom na molitvama i finansijskoj podršci za projekte adventističke misije. Vi ste oni koji doprinosite i činite razliku u životima ljudi širom sveta.

Geri Krauz, Direktor kancelarije adventističke misije

Budući projekti 13. Subote

- Višenamenski dom za stara lica u Rezini u Moldaviji,
- Program za mentorstvo preko sporta za decu i tinejdžere u Dušanbeu u Tadžikistanu,
- Višenamenski sportski kompleks u hrišćanskoj školi Heritidž u Tokmoku u Kirgistanu,
- Centar »Služi i odsajuj« u rostovu na Donu u Rusiji,
- Centar uticaja »Luka Jevanđelja« u Vladivostoku u Rusiji,
- Dečiji projekat: centar za predškolsku decu u Kazahstanu.

Izvor informacija za čitaoce

Za više informacija o raznovrsnom kulturnom nasleđu Indije i Južnoazijskoj diviziji (JAD), obratite se svojoj lokalnoj biblioteci, putničkoj agenciji ili ambasadi željene zemlje. Ukucajte ime zemlje u svom Internet-pretraživaču.

Sledeći veb-sajtovi mogu biti od koristi:

Veb-sajt Indijske vlade: bit.ly/IndiaGovtFacts
CIA's India Facts: bit.ly/IndiaCIA
Wikitravel: bit.ly/wikiIndia
Lonely Planet: bit.ly/PlanetIndia
Wikipedia: bit.ly/WikipediaIndia
Ducksters: bit.ly/DuckstersIndia

Korisni crkveni veb-sajtovi:

Južnoazijska divizija Hrišćanske adventističke crkve: sud.adventist.org

Adventistički Misionari DVD je besplatan prilog časopisu u kome se mogu pročitati priče iz zemalja o kojima smo govorili, kao i o Svetskoj misiji Adventističke crkve. Pitaj vođu Subotne škole da ti napravi jednu kopiju DVD-a, ili idi na:

<http://www.subotnaskola.org/mladi-i-odrasli/adventisticka-misija-video/>.

Misionari časopis i na društvenoj mreži fejsbuk. Čitajte, komentarišite, šerujte, lajkujte naše priče na engleskom jeziku na www.facebook.com/mission-quarterlies.

Sredstvo za ostvarivanje cilja pomoći će da se usmeri pažnja svetskoj misiji, i poveća sedmično misionarsko darovanje. Usredsredite svoju pažnju na svetsku misiju i povećajte sedmično misionarska darovanja.

Zatražite od vašeg Odbora subotne škole da vam postavi cilj misionarskih darovanja (Postavite malo viši cilj nego što je bilo za prošlo tromesečje, podelite sumu na 14 delova – (12 redovnih tromesečnih delova i 2 dela za trinaestu Subotu).

Pokažite nedeljni grafikon progressa prema postavljenom tromesečnom cilju.

Podsetite vernike da aktivnosti svetske crkve zavise od sedmičnih misionarskih darova u subotnoj školi. Dvanaeste Subote, podnesite izveštaj o misionarskom daru prikupljenom tokom tromesečja i podsetite članove subotne škole da pripreme svoje darove za trinaestu Subotu tokom narednih sedmica. Ova informacija o prikupljenim sredstvima ohrabriće mnoge da nastave da prilažu svoja misionarska darivanja.

Prevod: Dejan Majstorović

Lektura: Mirjana Đerić

Priprema: Odeljenje za Subotnu školu Jugoistočne evropske unije,
www.subotnaskola.org

Izdaje: TIP Preporod, Beograd

Južnoazijska divizija

UNIJE	CRKVE	ČLANOVI	POPULACIJA
Istočnocentralna Indija	2,516	967,972	137,544,009
Severoistočna Indija	198	44,690	48,842,394
Severna Indija	460	169,520	755,163,499
Južnocentralna Indija	251	75,433	68,225,340
Jugoistočna Indija	450	123,029	79,577,833
Severozapadna Indija	251	36,652	36,370,290
Zapadna Indija	254	113,342	187,962,007
Andamani i Nikobari	1	289	412,627
Istočno Himalajska	7	696	757,000
Nepal	26	9,035	28,039,000

UKUPNO: 4,414 1,540,658 1,343,241,000
 Statistika iz decembra 2015. godine

PROJEKTI:

- ① Centar za obuku vernika, Ibrahimpatnam, Indija.
- ② Ženska spavaonica u Adventističkoj gimnaziji, Dimapur, Indija.
- ③ Ženska spavaonica u srednjoj školi »Džeims Memorijal«, Prakasapuram, Tamil Nadu
- ④ Učionice u Adventističkoj gimnaziji, Velarad, Indija.
- ⑤ Izgradnja učionica u adventističkoj školi »Alet«, Hatkanangal, Indija.

MALDIVI

INDIJSKI OKEAN

ŠRI LANKA